

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010822
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118010822.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 20. marca 2019, prejednal odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo 14.12.2018 sp.zn. 5T/62/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Z. P., nar. XX.XX.XXXX v X. X., trvale bytom S. k B. 3, X. X.,

o d s u d z u j e

podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odkladá s tým, že podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného Z. P. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), k), l) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol výkon trestu podmiennečne odložený s tým, že podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola určená skúšobná doba na dva roky.

Obžalovanému bol tiež podľa § 56 ods. 1,2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 500,- Eur a náhradný trest odňatia slobody podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. vo výmere dvoch mesiacov, pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu.

V zákonnej lehote podal odvolanie v neprospech obžalovaného okresný prokurátor čo do výroku o treste v tej časti, kde súd prvého stupňa neuložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, preto navrhol v tejto časti napadnutý rozsudok zrušiť a uložiť obžalovanému popri pôvodne uloženom treste odňatia slobody s podmieneným odkladom aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky. V dôvodoch odvolania poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa sa vyhol trestu zákazu činnosti ukladaním peňažného trestu, ktorý nemôže nahradiť trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, keď obžalovaný sa dopustil pri takejto činnosti predmetnej trestnej činnosti. Zdôraznil, že v tejto veci bolo pôvodne trestné stíhanie voči obvinenému podmiennečne zastavené, ale vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe neosvedčil a spáchal ďalších šesť priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, bolo v trestnom konaní pokračované a je teda zrejmé, že skúšobná doba na obžalovaného nemala dostatočný vplyv a je potrebné, aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dva roky. Poukazuje tiež na skutočnosť, že v tejto veci išlo o závažné porušenie dopravných predpisov zo strany obžalovaného pri zapríčinení vzniku dopravnej nehody, k zrazeniu chodkyne s následkom jej pracovnej neschopnosti. Takýto postup súdu prvého stupňa je nelogický aj z pohľadu generálnej prevencie, neobstojí pritom argumentácia zo strany obžalovaného, že musí voziť manželku na vyšetrenia do nemocnice, keď v dnešnej dobe v meste X. X. nie je problém zabezpečiť dopravu iným spôsobom, tiež neobstojí argumentácia, že obžalovaný bol potrestaný už pokračovaním v trestnom stíhaní v tejto veci, keď bol to on sám, kto spôsobil takýto stav, že sa dopustil v skúšobnej dobe konania, na základe ktorého bolo možné konštatovať neosvedčenie sa a tiež doteraz nijakým spôsobom za túto trestnú činnosť nebol potrestaný.

Obhajca obvineného navrhol zamietnuť odvolanie okresného prokurátora, vzhľadom na argumentáciu v zmysle dôvodov napadnutého rozsudku. Tvrdenia okresného prokurátora v odvolaní nezohľadňujú osobné pomery obžalovaného, že príde o prácu a tiež, že bude sťažená rodinná situácia v tom, že mu nebude možné voziť manželku na lekárska ošetrenia, pritom zákaz činnosti bude mať dopad nielen na obžalovaného, ale na celú jeho rodinu.

Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku v tej časti, proti ktorej smerovalo odvolanie okresného prokurátora, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Z vykonaného dokazovania je nesporné, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní uznal svoju vinu v zmysle obžaloby a potom aj napadnutého rozsudku, teda, že 19.04.2016 viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia z vedľajšej cesty na hlavnú ulicu - Partizánsku, kde nedal prednosť chodkyňi W. I., narodennej v roku XXXX, ktorá prechádzala po priechode pre chodcov sprava doľava v smere jeho jazdy, zrazil ju prednou časťou vozidla, pričom poškodená utrpela zranenia v zmysle zlomeniny vonkajšej časti hlavic pravej aj ľavej píšťaly s posunom úlomkov, ktoré zranenia znalec v odbornom vyjadrení hodnotí ako zranenia s priemernou dobou liečenia minimálne 4 mesiace. Jeho konanie bolo potom kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznání svojej viny, vo veci bolo dokazovanie zamerané len v rozsahu výroku o treste. Odvolací súd nezistil pochybenie v tej časti, kde obžalovanému bol ukladaný podmienený trest, pochybenie vidí v tej časti, kde bol výrok o treste napadnutý odvolaním okresného prokurátora. Z týchto dôvodov potom zrušil celý výrok o treste a rozhodol sám.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odvolací súd prihliadol na všetky významné skutočnosti, majúce vplyv na rozhodnutie o druhu a výmere trestu, predovšetkým v tom, že prihliadol na závažnosť porušenia zákona s následkami spôsobenia dopravnej nehody s ťažkou ujmom na zdraví účastníčky cestnej premávky, ktorá na vzniku týchto následkov nemala žiadne zavinenie. Rovnako ako súd prvého stupňa obžalovanému ukladal trest so znížením hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., pretože zistil prevahu poľahčujúcich okolností 2:1, nie 3:0, ako súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil okolnosť v zmysle písm. k) § 36 Tr. zák., pretože obžalovaný sa nijakým spôsobom nepričinil na odstránení následkov a náhrade škody, pretože čiastočne škoda poškodenej bola nahradená bez pričinenia obžalovaného cestou poisťovne a poškodenej strane si voči obžalovanému ani nárok na náhradu škody na hlavnom pojednávaní neuplatňovala.

V ďalšom odvolací súd nemohol prehliadnuť v zhode s okresným prokurátorom, že trestné konanie voči obvinenému bolo podmiennečne zastavené, ale následne bolo zistené, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmiennečného zastavenia trestného stíhania neosvedčil, dopustil sa šiestich priestupkov na úseku cestnej dopravy, a to aj závažnejších, ktoré skutočnosti obžalovaný bagatelizoval pracovnou vyťaženosťou a podobne, teda hrozba v pokračovaní v trestnom konaní u obžalovaného nemalo na neho vplyv zvýšenia pozornosti a ohľaduplnosti pri vedení motorového vozidla, pri ktorej činnosti spôsobil aj predmetný úraz a následky, naopak, správal sa ešte bezohľadnejšie ako pred spáchaním predmetného trestného činu, keď predtým nebol trestaný dlhodobo za priestupky a po podmiennečnom zastavení akoby posmelený touto skutočnosťou prestal dôsledne rešpektovať pravidlá cestnej premávky, stanovenej zákonom o cestnej premávke.

Tieto skutočnosti potom viedli odvolací súd k záveru, že u obžalovaného je potrebné dlhodobejšie pôsobiť na jeho prevýchovu trestom odňatia slobody v zmysle hrozby nariadenia výkonu trestu odňatia slobody, pokiaľ sa v dlhšej skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčí. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti pri vedení motorového vozidla hrubým porušením dopravných predpisov s vážnymi následkami na zdraví ďalšej účastníckej cestnej premávky, nie je možné nahradiť trest zákazu činnosti peňažným trestom alebo inou formou, je nevyhnutné práve týmto trestom pôsobiť prevýchovne na obžalovaného a zároveň aj preventívne, aby sa v budúcnosti nedopustil obdobnej trestnej činnosti. Uložený trest považuje odvolací súd za nevyhnutný v celom jeho komplexe na prevýchovu obžalovaného, teda z pohľadu individuálnej, ale aj z pohľadu potrieb generálnej prevencie.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.